

תפ"ח 62028/05/13 - מדינת ישראל נגד עומרי יאסו, שמואל אברהם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 62028-05-13 מדינת ישראל נ' יאסו(עציר) ואח'

בפני	כב' השופט חני סלוטקי - אב"ד
	כב' השופט מרדכי לוי
	כב' השופט אריאל חזק
המאשימה	מדינת ישראל
	על ידי עו"ד עופרה לוי, פמ"ד דרום (פלילי)
נגד	
הנאשמים	1. עומרי יאסו (עציר) על ידי עו"ד ליאור רונן מטעם הסניגוריה הציבורית
	2. שמואל אברהם (עציר) על ידי עו"ד יובל בוקר ועו"ד זוהר חן

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן, כדלהלן:

הנאשם 1 הורשע בעבירה של הריגה - עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ובעבירה של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק;

הנאשם 2 הורשע בעבירה של סיוע להריגה - עבירה לפי סעיפים 298 ו-31 לחוק ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק.

בנוסף לכך, שני הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם כאמור, גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

הודאת הנאשמים באה בעקבות הסדר טיעון, על פיו תוקן כתב האישום המקורי כמפורט לעיל.

כמו כן, הגיעו הצדדים להסדר גם לעניין העונש ולפיו עתרו הצדדים במשותף להטלת עונש של 15 שנות מאסר בפועל על הנאשם 1 ולהטלת עונש של 7 שנות מאסר בפועל על הנאשם 2; זאת, לצד מאסר על תנאי וקנס - לפי שיקול דעת בית המשפט.

בנוסף, הסכימו הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, כי בית המשפט יורה על פיצוי משפחת המנוח פנטהון רטה ז"ל. עם זאת, הוסכם בהסדר הטיעון כי כל צד חופשי בטיעונו באשר לגובה הפיצוי.

שקלנו את פרטי הסדר הטיעון ובשים לב לטענות הצדדים לעונש, ובעיקר בשים לב לקשיים הראייתיים שעמדו בבסיס הסדר הטיעון, בדעתנו לכבדו, בהיותו סביר בנסיבות העניין.

אשר על כן, אנו דנים את הנאשם 1 ל- 15 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו 1/5/13; ואת הנאשם 2 ל- 7 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו 29/4/2013.

כמו כן, אנו דנים כל אחד מהנאשמים ל- 2 שנות מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע; וכן ל- 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת איומים, עבירת אלימות מסוג עוון, שיבוש מהלכי משפט או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בנוסף, אנו מטילים על נאשם 2 קנס בסך 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו.

לא מצאנו להשית קנס גם על נאשם 1, וזאת בשים לב לתקופת מאסרו הממושכת.

אשר לרכיב הפיצוי לטובת משפחת המנוח:

בהסדר הטיעון הוסכם בין הנאשמים, כי נאשם 2 יישא במרבית הפיצוי שבית המשפט יפסוק לנאשמים, וכי נאשם 1 יישא בחלק קטן בלבד (ראו הסדר הטיעון החתום על ידי ב"כ הצדדים ועל ידי הנאשמים מיום 17.12.14).

בדין מיום 17/12/2014 הסכים נאשם 2, לאחר הצגת הסדר הטיעון ובטרם ניתנה הכרעת הדין, לשלם את כל הפיצוי שבית המשפט יחייב בו את שני הנאשמים (ראו בעיקר עמ' 2165 בין השורות 26-30).

המאשימה עתרה להטלת חיוב בפיצוי למשפחת המנוח, בסכום המרבי הקבוע בחוק, שהינו כ-258,000 ₪, ככל שמדובר בנאשם 1 ובסכום גבוה נוסף ככל שמדובר בנאשם 2 - בעיקר לאור מהות העבירות וחומרתן והתוכן של תסקיר נפגעי העבירה ביחס למשפחת המנוח, כפי שיוטעם להלן. ב"כ המאשימה הוסיפה, בין היתר, כי "המאשימה מבקשת לקבוע סכום ספציפי שנאשם 2 מחוייב בו ובהתאם להסדר ביניהם להוסיף את הסכום שיחוייב בו הנאשם 1 והנאשם 2 ישא בו בהתאם להסכם ביניהם".

לעומת זאת, ב"כ נאשם 1 עתר להימנע מלחייב את נאשם 1 בפיצוי בסכום כלשהו, לאור המוסכם בהסדר הטיעון ובעיקר לאור המוסכם בין הנאשמים כפי שצוין לעיל.

ב"כ נאשם 2 עתר מצדו להסתפק בחיוב נאשם 2 בפיצוי בסכום שאינו גבוה וכן עתר כי סכום הפיצוי שבו יחויב נאשם 2 ישולם במספר רב של תשלומים, כל תשלום בסכום נמוך שלא יעלה על אלף ₪, ושהתשלומים יחולו ברובם לאחר סיום ריצוי עונשו - לאור העדר יכולת כלכלית של נאשם 2 ושל משפחתו ובשים לב לנסיבות האישיות והמשפחתיות הקשות של נאשם 2, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר של שירות המבחן בעניינו של נאשם 2, לרבות היותו של נאשם 2 יתום מאב ובעיקר היותה של אמו של נאשם 2 אסירת ציון ונכה בשיעור של 100% - נכות שנבעה מהיותה אסירת ציון.

תסקיר הנפגע מתאר את הנזקים הקשים שנגרמו למשפחת המנוח. בקצרה יצוין כי אמו של המנוח, אף שחוותה אירועים טראגיים בעבר, תפקדה היטב קודם מותו הטראגי של המנוח. אולם, לאחר מות בנה-המנוח, היא סובלת מתופעות מורכבות רבות ותפקודה היום-יומי נפגע באופן משמעותי.

כמפורט בתסקיר הנפגע, הנזקים הם רבים ומורכבים - ביניהם בתחום ההורות, העבודה, מצבה הפיסי והרגשי, תופעות המאפיינות פוסט טראומה, בדידות חברתית ועוד.

המנוח היה דמות מרכזית במשפחתו ושימש משענת בעיקר עבור אמו ואחותו הצעירה. מותו הותיר חלל עצום וכאב עז אצל אמו ואחיותיו.

עוד יצוין כי, "הלכה היא כי יכולותיו הכלכליות של העברין אינן מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת משפחת המנוח" (מתוך ע"פ 1310/12 **שוורצמן נ' מדינת ישראל**, בפסקה 42 (3.11.2014); וראו גם ע"פ 5761/05 **מנדלאווי נ' מדינת ישראל**, בפסקה ט' (24.7.2006)).

אלמלא הסדר הטיעון, אשר כולל את ההסכם בין הנאשמים כמפורט לעיל ואלמלא הסכמת נאשם 2 שהובעה בדיון בפנינו כמצוין לעיל, היה מקום לחייב את נאשם 1 בפיצוי משפחת המנוח בסך של 100,000 ₪ ואת נאשם 2 בפיצוי משפחת המנוח בסך של 75,000 ₪.

בשים לב להסכם בין הנאשמים ולהסכמת נאשם 2 בדיון כאמור, הננו מחייבים את נאשם 2 בפיצוי משפחת המנוח בסכום כולל של 175,000 ₪.

הפיצוי ישולם לאם המנוח - עברה ועבור אחיות המנוח.

הקנס והפיצויים ישולמו על ידי נאשם 2 ב- 60 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 3/5/2015 ואילך.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 במרץ 2015 והודע במעמד הצדדים.